

*„Ca să știi ce înseamnă „ideal”,
trebuie mai întâi să ai unul”*

D'ALE VIEȚII

Viața noastră consumată rămâne și ea motiv al bucuriei și al tristeții, al beatitudinii și al suferinței, al unicității și al irepetabilității, al fascinației și al dezgustului.

Cred că viața, în sine, este un mister. O enigmă pe care mulți au încercat să o elucideze, dar au eșuat rușinos. O infinitate de cărări care duc către același punct. Pentru unii, este plăcută...perfectă. Le oferă tot ce au mai bun de la clipele de fericire petrecute alături de familie, până la micile bucurii materiale.

Apoi mai sunt cei pe care viața îi neglijează sau îi torturează în jocul ei crunt și nemilos.

„Nu compătimesc pe „învinșii vieții”. Înseamnă că s-au predat”.

Dar toată viața mi-a demonstrat că nimic nu este ce pare a fi. Mereu când greșim, avem impresia că totul a luat sfârșit. Și, totuși, orice greșală reprezintă în felul ei un mod de a vedea viața.

Poți alege să dansezi precum un spic de grâu după voia vântului sau poți fi chiar tu briza proaspătă care dictează naturii propria coregrafie.

~ Fiecare reprezintă o lume. Puterea de a-ți crea propria lume și curajul de ieși din cea de care aparții se cheamă victorie.

Cât de stupidă este ordinea făcută de om și cât de frumoasă este viața făcută de Dumnezeu. El va ști ce e de făcut. Fă tu un pas, că Dumnezeu face zece!

De ce scriu eu? Scriu pentru că simt și pentru că trăiesc.